

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

De sancti Iuliani monachi prophetia. Cap. XIX.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

THEODOR. HISTOR.

sententia alicuius animum, qui ad alteram religionem deflexerit, vi cogere, & inuitum ad cōtrariam traducere. Qua propter ne cogas filium etiam nolentem tuæ assentiri opinioni, quandoquidem neq; ego tibi vim affero, licet perfacile te possim compellere, uti meæ sententiæ obsequaris. Tum pater adolescentis fide in deum animum exacués, de istocchine, inquit, scelerato, o imperator, verba facis, qui & deo odiosus est, & mendacium veritati antepōnit? Rursus Iulianus personam induens māsuetudinis, heus tu, inquit, desine maledicere. Atq; ore ad adolescentem conuerso, mihi inquit, tuæ res curæ erunt, quandoquidem patri, ut istud agat persuadere non queo. Ista quidem narratio nō est frustra à me instituta: quippe ex ea plane ostendere volui, nō modò admirabilem diuini hominis in loquendo libertatē, verum etiam quòd erant quàm plurimi, qui tyranni illius potentiam penitus contemnerent. Etenim Antiochiæ itidem vir quidam facile optimus, qui adolescentibus doctrina instituēdis operam dabat, magnam familiaritatem, utpote re multo literatior, quàm vulgus præceptorum solet, conflauit cum eo, qui id temporis inter doctores primas tenebat, Libanium dico tam crebris sermonibus apud sophistas celebratum. Qui cum impius esset, expectaretq; victoriam, & minas Iuliani ante oculos mentis statueret, à ludimagistro, quò nostræ religioni quasi per iocum irrideret, sciscitatur, quid rerum gerat Fabri filius. Qui diuina completus gratia, prædixit, quod erat paulo post euenturū. Nam huius, inquit vniuersitatis opifex deus, quem tu per risum fabri filium nominas, loculum fabricatur. Neque certe multi dies præterierant, cum nuncius allatus est de scelerati illius morte, qui in loculo reconditus, & ad sepulchrū elatus, se frustra minas iactasse declarauit: ex qua vna re dei gloria fuit magnopere illustrata.

De sancti Iuliani monachi prophetia.

CAP. XIX.

Porro autem Iulianus cognomento Sabba (sic nanque lingua Siriaca vocabatur) cuius vitā in historia nostra, qui Philotheus inscribitur, literis mādauimus, eorū viuendi

tiendi genus, qui sunt expertes corporis, in corpore imitatus, cum esset de Iuliani minis certior factus, longe attentius preces deo omnium moderatori adhibuit. Atque eodem ipso die, quo Iulianus interfectus est, quanquam iter viginti dierum & amplius aberat ab exercitu, eadem eius inter precandum cognouit. Nam ferunt eum dum dominum clementem & benignum supplex oraret, de repente fletum repressisse, & effusum in lætitiā exultasse gaudio, hilariq; vultu cœpisse intueri: qua re voluptas quam capiebat animo, manifestò declarata est, Quem familiares eius cum ita mutatum cernerent, orasse vt causam lætitiæ ipsis indicaret: eum autem respondisse, aprum sylvestrem, hostem vineæ domini, debitas scelerum in Christum admissorum pendisse pœnas, & mortuum iacere, ne amplius Christianis insidias struat. Quibus cognitis, omnes triumphare gaudio, & hymnum, quo deo gratias agerēt, cantare cœperūt. Postea autem facti erant certiores ab illis, qui mortem eius nunciabant, sceleratum illum tyrannum extinctum eadem die ac hora, qua diuinus ille senex Iulianus eum cecidisse & cognouerat & prædixerat.

De Iuliani Imperatoris in Persia cade.

CAP. XX.

Istius tyranni temeritatem mors eius apertissimè declarauit. Nam trāsmisso flumine, quod Romanorum à Persarum diuidit imperium, & exercitu traducto, cōfestim incendit naues, quò milites ad bellum gerendum non persuadendo impelleret, sed necessitate cogeret. Verum optimus quisque dux milites suos animorum alacritate cōplere, & si eos animis cadere fortè viderit, verbis confirmare, & ad spem erigere solet. At iste contrà, nauibus quibus in reditu flumen transfrent, incensis, spem illico salutis præcidit. Quinetiam cum commeatus militibus necessariis vndiq; conquiri, & ad exercitum comportari debuisset, sapiens iste neque domo secum aduehi iusserat, neque hostium agris depopulatis, satis magnam alimenti copiam illis suppeditauit. Nam relicto solo culto & habitato per incultum